

které další lokality s obdobným chemickým složením minerálních vývěrů, např. Nové Město pod Smrkem v Jizerských horách. Jinde mimo území západních Čech jsem však rozsivku nenašel.

Literatura:

Hodač L. et Veselá J. (2006): Řasy rašeliníšť Slavkovského lesa II. – In: Arnika, Přírodou a historií Karlovarského kraje 1/2006: 11-18.

Kalina T. et Váňa J. (2005): Sinice, řasy, houby, mechorosty a podobné organismy v současné biologii, Karolinum, Praha.

Krammer K. (2000): The genus Pinnularia – In: Lange-Bertalot H. [ed.]. Diatoms of Europe, Vol. 1, A.R.G. Gantner Verlag K.G. Ruggell.

Miroslav Broum

Bošov č.p. 42, pošta Chyše

Netřesk výběžkatý v jižní části předhoří Doupovských hor

Netřesk výběžkatý (*Jovibarba globifera*) patří mezi jeden z malá sukulentů, který roste volně v naší přírodě. Pro svoji charakteristickou listovou růžici byl sbírána a pěstován na zahrádkách nejen pro okrasu, ale měl i lékařské využití. Ze zahrad byl pak zpětně vysazován neukázněnými milovníky přírody zpět do krajiny, což v současné době de facto znemožňuje určit jeho skutečný přirozený výskyt.

V České republice se jedná o relativně vzácně se vyskytující druh, který je řazen podle Černého a červeného seznamu cévnatých rostlin (Procházka et al. 2001) do kategorie silně ohrožených taxonů C2. Ze západních Čech je udáván v Květeně ČR 3 (Hejník et Slavík 1992) pouze z fyt. okresu 23 Smrčiny.

Při vlastním průzkumu jižní části Dou-

povských hor jsem nalezl několik nových lokalit, kde daný druh doprovázel skalní výchozy jak na bazických třetihorních vyvřelinách, tak i na kyselých horninách krystalka. S jistotou však nelze určit původnost výskytu na těchto lokalitách. Je totiž možné, že některé lokality jsou původní (např. u Lochotína), odtud se za příhodných podmínek mohl v minulosti šířit i na nově vzniklá příhodná stanoviště, která vznikla lidskou činností (bývalé čedičové lomy u Záhoří, Holetic a Těšetic). Ale stejně tak se však nabízí i opačná verze, že zde byl úmyslně vysazen a odtud se postupně šířil do okolí.

**Souhrn publikovaných i nově nalezených lokalit netřesku výběžkatého:
Fytogeografický okres 29. Doupovské vrchy**

Lochotín

- stovky rostlin cca 650 m JV od bývalé obce kolem kót 776 m n. m. a 787 m n. m. (Loc: 50°11'14 „N, 13°10'04“E);

Těšetice

- více jak 100 rostlin cca 1,3 km J od obce na čedičovém výchozu u kóty 650,9 m n. m. (Loc: 50°09'01“N, 13°04'59“E);

Záhoří (více lokalit)

- ojedinělý výskyt v bazifilní vegetaci efe-mér a sukulentů cca 600 m S od obce (Ti-chý 2001);

- ojedinělý výskyt na vnitřní straně stěn bývalého lomu cca 100 m JZ od obce (Ti-chý 2001) – pozn. autora - Na lokalitě jsem osobně v roce 2004 nalezl stovky rostlin (Loc: 50°9'6.096“N, 13°8'1.862“E); stovky rostlin na dně lomu (Loc: 50°09'06“N, 13°08'00“E);

Holetice

- stovky rostlin kolem vrcholu Lomy (kóta 686 m n. m.) cca 1 km JJZ od bývalé obce (Loc: 50°10'08“N, 13°08'52“E);

Luka (více lokalit)

- stovky rostlin kolem Záhořského vrchu (kóta 709,5 m n. m.) cca 800 m JZ od obce (Loc: 50°09'14“N, 13°08'25“E);

- desítky rostlin cca 300 m JV od vrcholu Záhořského vrchu (Loc: 50°09'09“N, 13°08'28“E);

Fytogeografický okres 28e. Žlutická pahor-

Netřesk výběžkatý (*Jovibarba globifera*). Foto Přemysl Tájek

katina

Lubenec

- desítky rostlin na Ruském kopci přímo v obci (Loc: 50°07'43"N, 13°19'16"E);

Údrč

- kolem 40 rostlin na skalním výchozu cca 1,1 km V od obce, desítky metrů od osady Zlatá (Loc: 50°09'00"N, 13°06'12"E).

Literatura:

Hejný S. et Slavík B. [eds.] (1992): Květena České republiky 3. – Academia, Praha, 542 pp.

Procházka F. [ed.] (2001): Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky (stav v roce 2000). – Příroda, Praha, 18: 1-166.

Tichý T. (2001): Luka a Valeč (K0030), závěrečná textová zpráva k mapování biotopů soustavy Natura 2000 a Smaragd. – Ms., pp. 15 (Depon. in: AOPK ČR, Praha).

www.mapy.cz

Tomáš Peckert

Správa CHKO Slavkovský les

Všivec bahenní

(*Pedicularis palustris*)

ve Slavkovském lese

Všivce patří mezi méně známé rostliny naší květeny, a to i přesto, že se mohou pochlubit nápadným vzhledem a zajímavým způsobem života. Jedná se o poloparazitické rostliny z čeledi kríčníkovitých. Všivce nejsou tedy klasickými parazitickými rostlinami, protože jsou schopn fotosyntézy a z těla hostitele čerpat pouze vodu a minerální látky obsažené v půdě. Jejich kořenový systém je přeměněn ve zvláštní přísavky, které jsou schopny proniknout do cévních svazků v kořenech hostitele. Podobnou životní